

Geoffrey Hodson

Det esoteriske liv

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DET ESOTERISKE LIV

Geoffrey Hodson

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Det Esoteriske Liv

Af Geoffrey Hodson
Fra *The Yogic Ascent to Spiritual Heights*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Folk med vågnende evner for åndelig udvikling kommer normalt i begyndelsen i kontakt med planetens esoteriske liv via andre mennesker og – måske oftere end man tror – en mester. Uden at de egentlig forstår hvorfor, bliver de opfordret til at begynde i en esoterisk skole og slutte sig til en mesters elevgruppe – eller de deltager i ritualer, hvor de følger mere eller mindre passivt med ud fra en følelse af at være privilegeret. Det bliver gjort for at sjælens esoteriske evner kan spire, og – når tiden er moden – blive aktive egenskaber.

Mange af de mennesker, der i nutiden inviteres til at deltage i esoteriske grupper, skoler eller ritualer, er egentlig ikke motiveret af en stærk aspiration eller interesse. Derfor er de tilbøjelige til at flyde passivt gennem oplevelserne uden at forstå deres dybere betydning. Men alligevel gør de en begyndelse, selvom den kun er forsøgsvis.

I den anden ende af skalaen findes der mennesker, der blev inviteret på lignende måde og forbundet med mysterierne og Det Store Hvide Broderskab for mange inkarnationer siden. De er ægte elever og deltager aktivt på eget initiativ. Deres esoteriske debut blev måske gjort i det gamle Egypten, og de er nu positivt hengivne over for udviklingsvejen, og alt hvad den indebærer.

Åndsvidenskaben oplyser, at efter disse første kontakter med og stimuleringer af de esoteriske kim, følges vejen ikke altid i alle efterfølgende liv. I en periode kan der – med enkelte undtagelser – forekomme rent materialistiske liv uden mulighed for eller endog længsel efter at praktisere et esoterisk liv. Andre aspekter af sjælen udvikles, grupper af mennesker mødes igen, og karmiske bånd afvikles.

Så kommer den periode – den altdominerende tid – hvor monaden (ånden) og sjælen er tilstrækkelig udviklet til både at inspirere og styre personligheden. Når dette udviklingsstrin er nået, sker der tydelige ændringer i alle efterfølgende inkarnationer. Personligheden venter ikke på en invitation, men opsøger aktivt det esoteriske lys og liv og gør ligefrem krav på at få lejlighed til at følge udviklingsvejen. Når det sker, ligger udviklingsvejen åben, hvad karma angår, og i hvert liv, der følger efter denne åndelige fødsel eller esoteriske opvækkelse, søges udviklingsvejen igen og igen.

Denne fase er præget af forandringer. I begyndelsen er det som om, det profane og esoteriske liv er ligeligt fordelt og afbalanceret med hensyn til valg af aktiviteter. Men gradvis skifter fokuseringen. Den opvakte og åndeligt inspirerede sjæl påvirker personligheden så kraftigt, at profane veje mister deres tiltrækning, og vægten i stadig stigende grad lægges på udviklingsvejen. Til sidst fortoner alle andre interesser og begær sig, og åndsvidenskab, esoteriske fremskridt og kontakt med mestrene bliver en brændende aspiration og den eneste interesse. Derefter vakler denne type mennesker aldrig, men opsøger liv efter liv den ældgamle udviklingsvej og følger den.

Her er det interessant at iagttage et temmelig gådefuldt fænomen, nemlig at de ydre omstændigheder på mystisk måde afspejler sjælens tilstand. I virkeligheden er det karma, der er i aktivitet, selvom den tidløse visdom fortæller, at de ældre sjæle faktisk manipulerer disse aspiranternes omstændigheder. Ja man kan næsten fastslå sjælens position i evolutionen ud fra karakteren af de ydre omstændigheder, og især ud fra graden af deres ægte interesse og beslutsomhed, når de fokuserer på det indre liv.

Til sidst er det pågældende menneske, på trods af at det stadig lever i den ydre verden, bogstavelig talt en "eneboer" – en ensom yogi – uanset om det er i stand til at trække sig tilbage fra verden eller ej. At være fri indikerer, at negativ karma bliver afviklet. Yogien er lyksalig, fordi dette menneske foruden at lære samadhi-tilstanden¹ at kende instinktivt fornemmer, at det er ved at blive karmafri. Det sætter yogien i stand til at være fuldkommen ligeglad med hensyn til sig selv – at være helt upersonlig og lidenskabsløs.

Men når sjælen så i et eller andet liv vælger at nå den omtalte tilstand hurtigt, kommer der stor modgang. Store gældsposter må afregnes, og mange forhindringer fra tidligere inkarnationer må fjernes. Men den, der står det hele igennem, vil finde sit indre liv, visdommen og mestrene. Herefter kræver udviklingsvejen dette menneske i endnu større grad, og det verdslige liv har kun lidt – om overhovedet noget – der kan holde det tilbage.

Mens denne gradvise proces udspiller sig, vil de ydre omstændigheder afspejle og svare til den indre position i evolutionen. I større og større udstrækning modtager man den største af alle Guds gaver, som er *frihed* – især frihed til uden indblanding at leve det åndelige liv. Derfor skal man være tålmodig og filosofisk, hvis og når forhindringerne tilsyneladende er længe om at forsvinde og friheden vanskelig at opnå. Det bedste er at betale den gæld, man har oparbejdet i dette og andre liv med godt humør, mens man samtidig styrker den indre beslutning om at nå højderne.

Ingen aspirant forventes at være fejlfri mens hun/han gennemgår de menneskelige stadier. Det er der ingen, der er, og det er der to grunde til. For det første er aspiranten stadig et almindeligt menneske og derfor tilbøjelig til at begå fejl, og for det andet er livet i verden ofte distraherende.

---

¹ Samadhi er sanskrit, og betyder den højeste yogatilstand med fuldkommen kontrol over alle funktioner og evner.

Hvis man visualiserer eller forestiller sig de karmiske herrer, som har ansvaret for Jordens menneskehed – dvs. de menneskelige sjæle – kan de bedst sammenlignes med hyrder. I visionen kan man se, at de har klassificeret sjælene i store "flokke" eller grupper i overensstemmelse med strålekvalitet, udviklingstrin og karma. Sandsynligvis er der også andre grupper eller forskelle blandt menneskers sjæle.

Visionen skifter, og man ser nu karmas herrer som store musikere, der spiller på menneskehedens sjæle og hele tiden forsøger at skabe bedre musik – billedligt naturligvis – selvom det ikke er uden en vis sandhed. Visionen er alt for stor til, at den kan overskues som helhed, men man kan se, at der er en særlig gruppe, der består af de, der er esoterisk og åndeligt vågne, og i dem har den monadiske stråle en aktiv kraft. De skinner med en smuk hvid stråleglans, og de store herrer giver dem al den hjælp, der er mulig, og de planlægger deres liv med henblik på, at de kan nå mesterstadiet så hurtigt som muligt.

Det er som om man bliver trukket ind i denne åndelige verden med millioner af sjæle så langt øjet rækker i alle retninger, og karmas herrer taler med gruppen af potentielle mestre. Naturligvis hersker der overalt den meste fuldkomne upartiskhed, men alligevel er det som om at sjæle, når de "spirer" som planter, får en særlig behandling, der hjælper dem med at opfylde deres brændende længsler og blomstre så hurtigt som muligt. Det er derfor, at disse sjæle, liv efter liv, finder både den esoteriske lære og mestrene.

Som dele af det store instrument er ingen af sjælene statiske. De vibrerer alle i deres akkorder og svinger i deres grupper. På den måde får man indtryk af et kæmpe-mæssigt, levende orgel med talløse klaviaturer og tangenter, hvor alle lever og bevæger sig og sender deres små temaer og klange ind i den store symfoni – og konstant har mulighed for at gøre det.

Lipikaerne eller karmas herrer er store organister som – billedlig talt – kan trække forskellige registre ud og på den måde gøre det lettere for sjæle i både arupa- og rupa-verdenerne² at udtrykke sig på bestemte måder. For de intelligente vedkommende er det esoterismens register, og det kan betyde, at de som inkarnerede vil møde disciple, indviede og mestre og modtage visdommen i et omfang, der svarer til deres karma og behov. I denne vision ses det også, at der oven over det hele er én stor musiker – Sollogos – hvorfra al musik udgår, og som alle sjæle er udtryk for.

---

2 Rupa betyder "form" og arupa betyder "formløs".

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk